

BERMUDA ŞEYTAN ÜÇGENİ

David EIDELMAN ve Dimitri NAGAYEV

Son yıllarda dünya basınında zaman zaman Bermuda Şeytan Üçgeni veya Bermuda Ölüm Üçgeni üzerinde yazılar çıkıyor. Bermuda Şeytan Üçgeni Atlantik Okyanusunun batısında Bermuda adaları, Florida ve Puerto Rico arasında kalan bölgedir, bu bölgede uçakların ve gemilerin açıklanamaz bir şekilde kaybolduğu bilinmektedir. Bugüne kadar bu üçgenin esrarı kesinlikle çözülememiştir, bu garip olayları açıklayabilmek üzere çok ilgi çekici varsayımlar ileri sürülmüştür.

SQUADRON 19 UÇAKLARININ KAYBOLUŞU

Bermuda Şeytan Üçgeni terimi ilk defa 5 Aralık 1945'de Squadron 19 uçaklarının trajik bir şekilde ortadan yokoluşundan sonra kullanıldı. Saat 14.10. Beş bombardıman uçağı Florida'daki Fort Lauderdale üssünden havalanıyor. Uçakları tecrübeli 14 pilot yönetmektedir. Hava iyidir. O gün uçuş yaparak üsse dönmüş pilotlar hava şartlarının çok elverişli olduğunu söylüyorlar.

Uçakların iniş izni almalarına pek az zaman kala üssün uçuş kontrol kulesindeki telsizden şu mesaj alınıyor: "Filo komutanı konuşuyor... Başımız deritte! Rotamızdan ayrılmış durumdayız. Kara görünmüyor. Tekrar ediyorum, hiçbir yerde kara göremiyoruz..." Üsden, "Bulduğunuz noktayı bildirin" deniyor. Filo komutanı cevap veriyor: "Yerimizi tayin edemiyoruz! Nerede olduğumuzu bilmiyoruz... Rotamızdan emin değiliz... Okyanus bile bir başka görünüyor..."

Üsde herkes şaşırılmış durumdadır: en iyi hava şartlarında tecrübeli ellerde olan beş uçak nasıl rotasını kaybedebilir?

Telsizdeki konuşmalar gitgide zayıflıyor. Uçaklar kontrol kulesinin sesini işitemez oluyor. Kontrol kulesindekiler ise hâlâ pilotların panik içinde birbirleri ile konuşmalarını duyabilmektedir. Duyulan birkaç sözden anlaşılıyor ki bütün pusulalar çalışmaz durumdadır. Uçuşu yönetmeye yarayan cihazlar "Çılgına dönmüştür", herbiri bir başka yönü göstermektedir. Bilinme-

yen bir sebeple pilotlar güneşi bile görememektedir.

Son mesaj zor anlaşılır bir şekilde gelmiştir, mesajı duyabilenlere göre telsizci şöyle bağırır: "Beyaz sulara gömülüyoruz... Mahfolduk..."

Üsde derhal aların veriliyor, 13 mürettebatlı ve her türlü kurtarma cihazları taşıyan büyük bir deniz uçağı havalanıyor. Fakat 10 dakika sonra bu uçakla da telsiz bağlantısı kesiliyor.

Aynı gün saat 19'da Miami'ye yakın bir telsiz radyo istasyonu "FT" harflerinden ibaret zayıf bir sinyal alıyor, bu harfler kayıp filonun telsiz vermede kullandığı şifreli kelimenin iki harfidir. Acaba bu üsle telsiz bağlantısı kurabilmek için bir çaba mıydı? Eger öyleyse benzinleri bittikten iki saat sonra sinyal vermiş oluyorlardı.

300 uçak, düzinelerce gemi ve yüzlerce yat ve motor kayıp uçakları aramaya başlıyor. Bermuda'dan Meksika Körfezi'ne kadar denizin her metre karesi aranıyor. Florida plajları taranıyor. Fakat kimse kaybolan altı uçaktan en ufak bir iz bulamıyor: ne kurtarma sallarını, ne enkaz, ne de yağ izleri.

"BİR DELİĞE DÜŞMÜŞ GİBYDİK..."

O günden bu yana geçen 30 küsur yılda Bermuda Şeytan Üçgeni'nde 100'den fazla gemi ve 10 uçak en ufak bir iz bırakmadan kayboldu, hepsi de sakin havada ve SOS sinyali vermeden...

Örneğin 30 Ocak 1948 günü gecenin saat 1'inde Bermuda Hava alanı kontrol kulesi aların

vererek 40 yolculu 4 motörlü bir uçağın kaybolduğunu bildiriyordu. Kuleye uçaktan gelen son telsiz şöyleydi: "Bermuda'dan 400 mil uzakta ve rotamızdayız, hava iyi, herşey yolunda". Bu mesajdan sonra uçak gecenin karanlığında ortadan yokoluvermişti. Aynı yılın Aralık ayında Puerto Rico'daki San Juan şehriden Miami'ye gitmekte olan 32 kişilik bir uçak kayboldu. Mürettebat Key West adasının ışıklarını görmüş ve iniş izni istemişti, fakat telsiz bağlantısı birden kesildi ve uçaktan bir daha haber alınamadı.

Bazı nisbeten yeni örnekler: 2 Şubat 1963'de 39 tayfalı dev MARINE SULPHUR QUEEN tankeri Meksika Körfezi'ndeki Kuru Tortugas adaları açıklarında hiçbir iz bırakmadan kayboldu. Aynı yılın Temmuz ayında üçgen, balıkçı gemisi SNOW-BOY'u yuttu. 1970 Nisan'ında İngiliz şilebi MILTON ve 1973 Mart'ında Norveç gemisi ANITA aynı bölgede en ufak bir iz bırakmadan yokoldular.

Gerçeği söylemek gerekirse ta 500 yıl kadar önce İspanyol ve Portekiz gemileri bu sularda seyretmeğe başladığından beri bu bölgede gemilerin ve gemicilerin esrarengiz bir şekilde kaybolduğu biliniyordu. Fakat bu gibi olaylar korsanlığa ve fırtınalara bağlanmakta idi. Zamanla bunun böyle olmadığı anlaşıldı; o civarda yaşayanlar battığı söylenen geminin enkazına asla rastlamıyorlardı, kazadan sonra adaların ve Florida'nın kıyılarında hiçbir cesede rastlanmayışı da anlaşılır şey değildi. Zamanımızda bu bölgede kaybolan gemi ve uçakların enkazını bulabilmek için büyük zahmetlere girildi, şunu da söyleyelim ki Bermuda Şeytan Üçgeni büyük bir alan kaplamaz ve ayrıca bu bölge hava ve deniz trafiğinin çok yoğun oluşu ile tanınmıştır.

Buna rağmen Bermuda Üçgeni'nde hiçbir zaman hiçbir izle rastlanmadı. Kaybolan uçaklardan bir kısmı hava alanı veya üsler ile normal radyo bağlantılarını son ana kadar muhafaza etmişler ve sonra bir anda ve birdenbire uzmanların diliyle ifade edersek "atmosfer'de bir deliğe düşmüş gibi" ortadan yok olmuşlardı. Bu uçakların bir kısmı kaybolmadan önce garip olaylar bildirdi: uçuş kontrol cihazlarının birdenbire bozulması, göğün sarı bir renk alışı, hava açikken birden sis başlaması, denizin farklı bir görünüm alışı. Fakat hiçbirinin daha belirgin bir şey söylemeye zamanı olmadı.

Bermuda üçgeninde başka çeşit garip olaylar da olmaktadır: burada bütün mürettebatı ortadan kaybolmuş gemilere rastlanmıştır, fakat buna benzer "hayalet gemilere" değişik zamanlarda başka denizlerde de rastlanmıştır.

Örneğin MARIE CELESTE gemisinin esrarı aradan yüzyıldan fazla zaman geçmesine rağmen çözülememiştir. MARIE CELESTE New York'dan Cenova'ya gitmekte iken Atlantik'in ortasında terk edilmiş halde bulunmuştu. Gemideki değerli yük ve oldukça fazla para aynen duruyordu, yemek salonundaki masalar yarım kalmış bir yemek manzarası arz ediyordu, gemide hiç kimse yoktu.

Böyle Kaç Tane "Üçgen" var?

14. Lloyd katalogu 1929 ile 1954 arasında batmış 222 geminin isimlerini vermektedir (2. Dünya Savaşında batanlar hariç). Zamanımızda yılda 8 - 12 gemi denizde kaybolmaktadır. Belki de Şeytan Üçgeni öteki denizlerden pek farklı değildir. Farklıysa acaba dünyada böyle kötü şöhreti olan başka denizler de var mıdır?

Böyle bir diğer bölge Japonya, Guam ve Kuzey Filipinler arasında kalan Şeytan Denizi'dir (isminden anlaşılıyor nasıl bir deniz olduğu!). Şeytan Denizi yer küresi üzerinde Bermuda Üçgeni'nin karşısı olan noktadır.

Bu bölgede yalnız 1950 - 1954 arasında dokuz büyük gemi yok oldu ve bunlardan yalnız birisi SOS verebildi. Hiçbir cesede ve hiçbir canyeleğine rastlanamadı. Japon hükümeti bu bölgeye özel bir sefer heyeti gönderdi. Araştırma gemisi KAYO MARU No. 5 bir süre Şeytan Denizi'nde dolaştı ve sonunda o da diğer dokuz geminin akıbetine uğradı, KAYO MARU No. 5 ile birlikte 29 gemici ve 7 bilim adamı da kayboldular. Bölge gemiler için tehlikeli ilân edildi.

Bu iki üçgenin benzer yanları var mıdır? Evet, enlemlerinin ve nisbeten fazla olan derinliklerinin (4000 - 5000 m.) benzerliğinden başka her iki üçgende de pusulalar gerçek kuzeyi, yani manyetik kutup yerine coğrafi kutbu gösterir.

Amerikan araştırmacı T. Sanderson esrarlı bir şekilde ortadan kaybolmuş gemi ve uçaklar üzerindeki çalışmasında bu gibi olayların tastamamına 10 farklı bölgede görüldüğünü gösterdi. Bu noktalar ekvator'un iki yanında simetrik olarak dağılmıştı, aralarında daima 72 derecelik boylam uzaklığı bulunuyordu ve hepsi de geçici olmayan manyetik anormallikler gösteriyordu.

Hayalbilim Romancıları ve Bilginler

Çeşitli alanlarda çalışan uzmanlar ve bilginler bu felâket bölgelerini açıklayabilecek hipotezler ileri sürdüler.

Bir hipotez'e göre manyetik fırtınalar radyoları bozmakta, dünyanın manyetik alanını ve muhtemelen yerçekim kuvvetini değiştirmektedir. Bazı şartlarda bu gibi olaylar gemileri ve uçakları zaman ve uzay boyutlarının başka noktalarına götürebilir.

En sık Bermuda Üçgeni'nde rastlanan ve resmî kayıtları bulunan şöyle vakalar vardır: bazı uçaklar görevlerini tamamladıktan sonra beklenen zamandan bir hayli önce üslerine dönmüşlerdir, adetâ arkalarından esen müthiş bir rüzgâr hızlarını kat kat arttırmış gibidir. Oysa bu uçuşlar sırasında kaydedilen rüzgârlar normal hızlar göstermiştir, yani rüzgârlarla bu olayı açıklamaya olanak yoktur. Öyle görülmektedir ki bu uçaklar meydana çıkıveren bir doğa anormalliği sonucu zaman içinde kaymışlardır, diğer bazı uçaklar ise bir çeşit "uzaysal - zamansal delik" içine düşmektedir.

Ne derece masal gibi görülürse görülsün, aşağıda anlatacağımız olay gerçekten olmuştur ve hâlâ inandırıcı bir açıklama beklenmektedir.

Olay yedi yıl önce Miami hava alanında meydana geldi. Miami Airline firmasına ait 127 yolcu taşıyan bir jet uçağı kuzey-doğudan piste yaklaşmakta idi ve alandaki radardan izleniyordu. Uçak birdenbire radar ekranından kayboldu ve ancak 10 dakika sonra yeniden ekranda görüldü. Uçak normal bir iniş yaptı. Yolcular hiçbir anormallik hissetmemişlerdi, öyle ki alan personelinin kendilerini bir kazazede gibi karşılamalarına şaşıyorlardı. Alan kontrol memurlarından biri haykırdı: "Aman Allahım, siz 10 dakika süreyle bu dünyadan yok oldunuz!". Uçağın saatleri ve uçaktaki yolcuların saatleri kontrol edildi ve evet, inanılmaz şey: uçaktaki bütün saatler hava alanı saatine göre 10 dakika geri kalmıştı. Olay şu bakımdan daha da garipti: 20 dakika önce uçağın saati ile alanın saati karşılaştırılmış ve tıpatıp aynı olduğu bulunmuştu.

Bermuda bilmesininin çözümü o bölgedeki meteorolojik şartlarda arandı: havanın çabuk değişmesi ve kasırgalar. Fakat bunlar bütün vakaları izah edemez.

Bazı uzmanlar bu felâketlere deniz zelzelelerinin sebep olduğunu düşünmektedir; deniz dibindeki anî bir kayma 60 m. yükseklikte bir dalga ve gemiyi içine emebilecek bir uçurum yaratabilir. Fakat bu gibi zelzelelerin ve dalgaların farkedilmemiş olmasına imkân yoktur. Sonra kaybolan uçaklara ne getirebilir bu açıklama?

Çok daha inandırıcı bir diğer teori Sovyetler Birliği Bilimler Akademisi'nden Profesör Vasili Shuleikin'in 1935'de yaptığı bir keşfe dayanmaktadır: fırtına bölgelerinde frekans 6 Hertz olan (sanivde 6 titreşim yapan) infrasonik (sesaltı) ossilasyon'lar (titreşimler) meydana gelir. Keşfedilen bunlara "denizin sesi" adını vermiştir. Bu düşük frekanslı ses dalgaları havada 330 m./sanivye ve suda 1650 m./sanivye hızla giderler, infrason dalgaları yol almakla pek az zayıflar,

kendisini doğuran fırtınadan çok uzaklara gider.

Son araştırmalar gösteriyor ki belli bir frekansdaki infrason akli bozukluklara, büyük bir korku hissine, körlüğe ve 7 Hertz frekans'ında ölüme sebep olmaktadır. "Denizin sesi"nin frekansı bazı şartlarda hafifce değişebilir... Bir diğer ihtimal bu dalgaların geminin teknesini rezonans'a getirmesi ve hatta onu tahrip etmesidir. "Denizin sesi" görünürde bir sebep olmadan ölümü ve mürettebatın gemiyi terketmesini (ki delirmişlerdi) herhalde inandırıcı bir şekilde açıklıyabilmektedir.

Bir "Kristal"ın Yüzeyleri

Sovyet araştırmacıları Nikolay Gonçarov, Valeri Makarov ve Vyaçeslav Morozov ilgi çekici bir hipotez öne sürdü: dünya dev levhalardan yapılmış bir dev kristal'dir. Birinci şemaları oniki beşgenden yapılmış bir küre (dodecahedron), ikinci şemaları 20 üçgenden yapılmış bir icosahedron'dur. Bu şemalar yer küresi üstünde üstüste konduğunda dünyanın kristal yapısının kuvvet çizgileri ortaya çıkmaktadır. Hatırlanacağı üzere bir kristal'de en garip olaylar kenarlarda ve köşelerde gerer.

Öyle görünmektedir ki yer kabuğu kırılmalarının bir çoğu polyhedron'ların bitişme çizgilerinde olmaktadır. Üçgenlerin tepelerinin birleştiği noktalarda ise dünyanın her çeşit manyetik anormallikleri, en yüksek ve en düşük atmosfer basınç merkezleri, en büyük mineral depoları, eski kültürlerin yerleşme merkezleri ve kuşların başlıca kışlama alanları bulunmaktadır. Bu noktalardan biri tam Bermuda Üçgeni ile, bir diğeri "Şeytan Denizi" ile ve kalanlar da Sanderson'un kalan sekiz "kaybolma bölgesi" ile çakışmaktadır. (Sanderson böyle 10 bölge bulmuştu, gerçekte 12 bölge vardır, Amerikalı bilim adamı kuzey ve güney kutuplarını bu bölgelerden saymamıştı).

Şu ana kadar bu hipotez "çok değişik bir düşünce" olmaktan ileri gidememiştir, fakat yine de birçok rastlantıyı ihtiva etmektedir.

Bermuda esrarını bir takım gizli kuvvetlere bağlayanlar yanında bu olaylarda hiçbir esrar görmeyip onları pilot ve kaptanların hatalarına bağlayanlar da vardır.

Son yıllarda "üçgen"de geniş ölçüde jeomanyetik, yer çekimsel ve meteorolojik araştırmalar yapıldı. Skylab astronotları yüksek frekanslı radar altimetresi kullanarak şunu gösterdiler: Bu bölgede okyanus su tablası normalin 25 m. altında bulunmaktadır. Böyle bir anormalligi basit cihazlar ölçemezdi.

İnsanoğlunun öğrenme susuzluğu hiç geçmeyecek. Okyanus'un bu eski sırrının çözüleceği gün de gelecektir.

Çeviren: Dr. Selçuk ALSAN